

Art. 23. Odwołania od decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. § 1. Żądania uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji, która stała się decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie, na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej.

Art. 25. § 1. Kontrole podatkowe wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Jeżeli wszczęcie postępowania podatkowego, na podstawie ustaleń kontroli podatkowej zakończonej na podstawie dotychczasowych przepisów, następuje po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie podatkowe wszczyna się na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

§ 3. Postępowania kontrolne wszczęte przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych

w przepisach ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Wnioski o wydanie zaświadczenia złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są załatwiane na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 27. § 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2003 r., zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

§ 2. Obwieszczenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych wydane na podstawie art. 119 § 2 ustawy zmienianej w art. 1 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W roku 2003 obowiązują kwoty określone w art. 41 § 1, art. 112 § 1 pkt 3 oraz art. 262 § 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. Przepisy art. 3a oraz art. 168 § 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 29. Przepis art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1388

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 6 sierpnia 2002 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania przy przeprowadzaniu przeglądów, prób i uznawaniu kontenerów oraz organów uprawnionych do dokonywania tych czynności oraz do kontroli stanu kontenerów.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 109, poz. 1156) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają:

1) wymagania w zakresie uznawania kontenerów, ich prób, przeglądów oraz kontroli stanu kontenerów;

2) instytucję klasyfikacyjną, której powierza się zadania w zakresie prób, przeglądów i uznawania kontenerów;

3) organy uprawnione do kontroli stanu kontenerów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) przepisach międzynarodowych — oznacza to:

a) Międzynarodową konwencję o bezpiecznych kontenerach (KBK), sporządzoną w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 24, poz. 118 i 119), zwaną dalej „konwencją”,

- b) Konwencję celną w sprawie kontenerów, 1972, sporządzoną w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 36),
 - c) Konwencję celną dotyczącą międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencja TIR), sporządzoną w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 17, poz. 76, z 1998 r. Nr 33, poz. 177 i 178 oraz z 2000 r. Nr 40, poz. 476 i Nr 43, poz. 494),
 - d) Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 30, poz. 287),
 - e) Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych (IMDG), stanowiący załącznik do Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem z 1978 r. dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177),
 - f) Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący aneks I do załącznika B Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158, z 1997 r. Nr 37, poz. 225 oraz z 1998 r. Nr 33, poz. 177 i 178);
- 2) kontenerze — oznacza to urządzenie transportowe zdefiniowane jako kontener w konwencji;
 - 3) prototypie — oznacza to pojedynczy kontener nieseryjny lub wzorzec określonego typu konstrukcji, przeznaczonego do wykonania seryjnego;
 - 4) typie konstrukcji kontenera — oznacza to konstrukcję kontenera spełniającą wymagania przepisów międzynarodowych i wymagań technicznych, dopuszczoną do produkcji;
 - 5) uznaniu kontenera — oznacza to decyzję instytucji klasyfikacyjnej, że typ konstrukcji kontenera lub kontener pojedynczy jest bezpieczny w eksploatacji i nadaje się do przewozu ładunków zgodnie z przeznaczeniem;
 - 6) wymaganiach technicznych — oznacza to wymagania techniczne dla kontenerów w zakresie ich budowy, prób i eksploatacji, opracowane przez instytucję klasyfikacyjną w oparciu o przepisy międzynarodowe.

Rozdział 2

Zasady i tryb przy przeprowadzaniu przeglądów kontenerów

§ 3. Każdy uznany kontener podlega okresowym przeglądom. Przedmiotem przeglądu powinny być szczegółowe oględziny kontenera w celu wykrycia wad mających wpływ na bezpieczeństwo jego użytkowania.

§ 4. Rozróżnia się następujące rodzaje przeglądów kontenerów:

- 1) przeglądy stałe — przeglądy przeprowadzane zgodnie z zatwierdzonym przez instytucję klasyfikacyjną programem przeglądów stałych w następujących okresach:
 - a) pierwszy przegląd stały — przeprowadzany w okresie nieprzekraczającym 5 lat, licząc od daty wykonania kontenera, a dla kontenerów zbiornikowych — w okresie nieprzekraczającym 30 miesięcy, z wyjątkiem prób hydraulicznych zbiorników i armatury kontenerów, które należy przeprowadzać co 5 lat, z zastrzeżeniem § 8,
 - b) kolejny przegląd stały — przeprowadzany dla wszystkich rodzajów kontenerów w terminie nieprzekraczającym 30 miesięcy od daty ostatniego przeglądu, z wyjątkiem prób hydraulicznych zbiorników i armatury kontenerów, które należy przeprowadzać co 5 lat, z zastrzeżeniem § 8;
- 2) przeglądy ciągłe (ACEP) — przeglądy przeprowadzane w okresach nieprzekraczających 24 miesięcy od daty ostatniego przeglądu, zgodnie z zatwierdzonym przez instytucję klasyfikacyjną programem przeglądów ciągłych, przy czym rozróżnia się:
 - a) przeglądy pełne — przeglądy przeprowadzane po naprawie o dużym zakresie, odnowieniu kontenera, przed przekazaniem kontenera w dzierżawę i po odbiorze z dzierżawy,
 - b) przeglądy rutynowe — częste przeglądy przeprowadzane w celu wykrycia uszkodzeń, które mogą wymagać napraw w czasie bieżącej eksploatacji kontenerów.

§ 5. Przeglądy wymienione w § 4 mogą być przeprowadzane przez właściciela (dzierżawcę) kontenerów lub zlecane instytucji klasyfikacyjnej.

Rozdział 3

Próby i uznania kontenera

§ 6. Każdy nowo budowany kontener wymaga uznania zgodnie z wymaganiami dotyczącymi typu konstrukcji kontenera lub pojedynczego kontenera.

§ 7. Ustala się następujący tryb postępowania w celu uznania kontenera:

- 1) przed przystąpieniem do wykonania prototypu producent kontenerów występuje do instytucji klasyfikacyjnej z wnioskiem (w formie pisemnego zlecenia) o uznanie typu konstrukcji kontenera lub kontenera pojedynczego. Do wniosku powinna być załączona do zatwierdzenia dokumentacja techniczna (w trzech egzemplarzach) zawierająca:
 - a) specyfikację kontenera wraz z opisem jego konstrukcji, podaniem jego parametrów, stosowanych materiałów, przyjętych metod wykonania

- i spawania oraz określeniem technologii montażu, wykończenia i malowania,
- b) rysunki zestawieniowe, rysunki przekrojów węzłów i pojedynczych połączeń poszczególnych elementów z podaniem zastosowanych materiałów oraz rysunki przedstawiające oznakowanie kontenera,
- c) program prób, z podaniem wartości obciążeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz metod ich przyłożenia. Program prób musi spełniać wymagania zawarte w przepisach międzynarodowych i wymaganiach technicznych,
- d) dodatkowo dla kontenerów izotermicznych:
- opis techniczny urządzenia chłodniczego, schematy i rysunki urządzenia chłodniczego i/lub ogrzewczego z podaniem charakterystyk cieplnych, mechanicznych i innych,
 - specyfikację urządzenia elektrycznego z podaniem charakterystyk urządzeń zabezpieczających i kontrolnych, rysunki złączy wtykowych, schematy ideowe i montażowe,
 - specyfikację, schematy i rysunki źródła energii elektrycznej wraz z jego napędem,
 - specyfikację izolacji cieplnej,
 - obliczenia techniczno-cieplne,
 - program i metodykę prób techniczno-cieplnych z podaniem wartości, jakie powinny być osiągnięte,
 - program prób prototypu i produkowanych seryjnie urządzeń chłodniczych i/lub ogrzewczych,
- e) dodatkowo dla kontenerów zbiornikowych:
- specyfikację i rysunki konstrukcyjne zbiornika (zbiorników) wraz z przekrojami, w których należy podać dane niezbędne do przeprowadzenia obliczeń sprawdzających elementów konstrukcyjnych (w szczególności wymiary, materiały, złącza spawane, elementy mocujące),
 - specyfikację, wraz z rysunkami, armatury oraz urządzeń sterowania i kontroli z podaniem zastosowanych materiałów,
 - specyfikację materiałów izolacyjnych (jeżeli zostały zastosowane) oraz rysunki ich mocowania,
 - opis techniczny i rysunki konstrukcyjne urządzeń utrzymujących ciśnienie oraz urządzeń chłodniczych i/lub ogrzewających ładunek, jeżeli kontener jest w nie wyposażony,
 - obliczenia wytrzymałości zbiornika (zbiorników) i szkieletu wykonane metodą uznaną przez organ uprawniony,
 - program prób kontenera zbiornikowego,
 - wykaz ładunków, jakie mogą być przewożone w kontenerze,
- dokumenty potwierdzające, że materiały, z jakich wykonano części i zespoły kontenera stykające się z ładunkiem, nie wchodzi z nim w reakcje chemiczne;
- 2) prototyp kontenera lub kontener pojedynczy zostaje poddany próbom zgodnie z zatwierdzonym programem prób w obecności przedstawiciela instytucji klasyfikacyjnej. Przedstawiciel instytucji klasyfikacyjnej sporządza protokół z prób kontenera;
- 3) w przypadku zadowalającego wyniku prób instytucja klasyfikacyjna wydaje Świadectwo uznania typu konstrukcji kontenera, dalej zwane „Świadectwem uznania”, będące pisemnym potwierdzeniem, że typ konstrukcji kontenera lub kontener pojedynczy spełnia wymagania konwencji. Świadectwo uznania daje prawo zamocowywania do każdego kontenera seryjnego, wykonanego zgodnie z uznanym typem konstrukcji, i do kontenera pojedynczego tabliczki uznania kontenera za bezpieczny zgodnie z konwencją, zwaną dalej „tabliczką KBK”.
- § 8. 1. Przeglądy kontenerów zbiornikowych przeprowadzane są wyłącznie przez instytucję klasyfikacyjną.
2. Niezależnie od przyjętego rodzaju przeglądu, zawory bezpieczeństwa w kontenerach zbiornikowych poddawane są próbom, oględzinom i kontroli w odstępach czasu nie dłuższych niż 30 miesięcy.
- § 9. Zakres przeglądów statycznych i ciągłych obejmuje:
- 1) oględziny polegające na sprawdzeniu, co najmniej z zewnątrz, stanu technicznego wszystkich powierzchni kontenerów, a gdy kontener nie jest załadowany — również jego wnętrza wraz z demontażem elementów kontenera, jeżeli okaże się to konieczne;
 - 2) sprawdzenie zachowania prawidłowego kształtu lub wymiarów kontenera, w przypadku gdy istnieje podejrzenie ich utraty;
 - 3) przeprowadzenie próby szczelności na wptywy atmosferyczne w przypadku podejrzenia jej utraty;
 - 4) sprawdzenie działania zamknięć drzwi i otworów oraz innych urządzeń kontenerów;
 - 5) sprawdzenie oznakowania kontenera;
 - 6) sprawdzenie stanu izolacji termicznej i kanałów powietrznych mających wpływ na wytrzymałość i szczelność (jeżeli istnieje podejrzenie obniżenia własności izolacyjnych lub utraty wytrzymałości) — w przypadku kontenerów izotermicznych;
 - 7) sprawdzenie ogólnego stanu technicznego zbiornika (z zewnątrz i wewnątrz), jego wytrzymałości i szczelności, stanu technicznego i działania instalacji załadowczo-wyładowczej, stanu i terminu ważności urządzeń zabezpieczających, ważności prób hydraulicznych oraz działania przyrządów pomiarowo-kontrolnych (jeżeli są zainstalowane) — w przypadku kontenerów zbiornikowych.

§ 10. Wykonawca przeglądów stałych lub ciągłych powinien prowadzić ich ewidencję, z wyszczególnieniem co najmniej: typu, rodzaju i numeru identyfikacyjnego kontenera, rodzaju przeglądu, wyniku przeglądu, daty przeprowadzenia przeglądu. Instytucja klasyfikacyjna nie prowadzi ewidencji przeglądów, lecz po każdym przeglądzie wydaje zaświadczenie z przeglądu kontenera.

§ 11. Przeprowadzający przeglądy kontenerów zgodnie z zatwierdzonym programem przeglądów stałych po dokonaniu przeglądu wybija na tabliczce KBK datę następnego przeglądu (miesiąc i rok). Zamiast wybijania daty na tabliczce można oznaczyć datę następnego przeglądu za pomocą naklejki, na której powinny się znajdować (wyrażone cyframi lub cyframi i słownie) miesiąc i rok przeprowadzenia następnego przeglądu stałego. Naklejki powinny być umieszczone na tabliczce KBK lub obok niej, przy czym następujące kolory oznaczają lata poszczególnych przeglądów:

- 1) brązowy — 1992, 1998, 2004;
- 2) niebieski — 1993, 1999, 2005;
- 3) żółty — 1994, 2000, 2006;
- 4) czerwony — 1995, 2001;
- 5) czarny — 1996, 2002;
- 6) zielony — 1997, 2003.

§ 12. Kontenery poddawane przeglądom, zgodnie z zatwierdzonym programem przeglądów ciągłych, powinny mieć trwale oznakowaną tabliczkę KBK lub dobrze przylegającą naklejkę, na których powinny być zawarte dane:

- 1) litery ACEP — oznaczające przeglądy ciągłe zgodnie z § 4 pkt 2;
- 2) skrót nazwy kraju, w którym zatwierdzono program przeglądu;
- 3) rok zatwierdzenia programu przeglądu;
- 4) numer zatwierdzonego programu przeglądu.

Naklejka powinna być umieszczona na tabliczce KBK lub obok niej w dobrze widocznym miejscu.

Rozdział 4

Organy uprawnione do kontroli stanu kontenerów

§ 13. 1. Wykonywanie zadań w zakresie:

- 1) uznawania kontenerów;
- 2) przeprowadzania prób kontenerów;
- 3) przeprowadzania przeglądów kontenerów;
- 4) przeprowadzania okresowych inspekcji u właścicieli (dzierżawców) kontenerów, producentów kontenerów i zakładów naprawy kontenerów;

5) wydawania świadectw i dokumentów, zgodnych z konwencją, potwierdzających czynności określone w pkt 1, 2 i 3;

6) opracowywania i wydawania wymagań technicznych dotyczących zagadnień wymienionych w pkt 1, 2 i 3

powierza się Polskiemu Rejestrowi Statków S.A., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku zbiorników w kontenerach zbiornikowych do przewozu towarów niebezpiecznych i zbiorników ciśnieniowych w kontenerach zbiornikowych wykonanie zadań określonych w ust. 1 pkt 1—3 i w § 4 pkt 1 powierza się Polskiemu Rejestrowi Statków S.A. i Transportowemu Dozorowi Technicznemu.

§ 14. Każdy uznany kontener powinien podlegać kontroli polegającej na sprawdzeniu, czy posiada on ważną tabliczkę uznania kontenera za bezpieczny zgodnie z konwencją.

§ 15. Kontroli kontenerów w portach morskich dokonują właściwi terytorialnie dyrektorzy urzędów morskich, którzy po stwierdzeniu następujących uszkodzeń:

- 1) przebicia powłok kontenera;
- 2) uszkodzenia i deformacji konstrukcji ramowej kontenera;
- 3) jakichkolwiek zmian ogólnego kształtu kontenera;
- 4) uszkodzenia naroży zaczepowych (gniazd mocujących) kontenera;
- 5) uszkodzenia drzwi i zamknięć kontenera uniemożliwiającego zamknięcie kontenera;
- 6) uszkodzenia miejsc zakładania plomb na kontener wyłączają kontener z eksploatacji.

§ 16. Jeżeli w wyniku kontroli zaistnieje poważna podstawa do podejrzenia, że stan kontenera może stanowić zagrożenie bezpieczeństwa, przeprowadzający kontrolę dyrektor urzędu morskiego może podjąć decyzję o wyłączeniu takiego kontenera z eksploatacji. Załadowca w porcie morskim ma obowiązek poinformowania właściciela kontenera o zatrzymaniu kontenera.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morska na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministerstwa Infrastruktury (Dz. U. z 2002 r. Nr 32, poz. 302).